

İŞÇİ-KÖYLÜ

millî
demokratik devrim
mücadelesinde
OMUZ OMUZA

Yıl: 1 SAYI: 6

ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR

25 KURUŞ

26 EYLÜL 1969

**Sahte demokrasi değil,
gerçek demokrasi istiyoruz**

İŞÇİ KÖYLÜ DÂVASI UĞRUNA İKİ ARKADAŞIMIZ CAN VERDİ

Geçen hafta devrimci saflar, kalleşce arkadan vurularak öldürülen iki savaşçısını kaybetti. Mehmet Cantekin can kardeşimizi, Taylan Özgür'ü, İzmirli yiğit kardeşimizi kaybettik.

17 Eylül cuma günü Işık mühendislik mimarlık özel yüksek okulu öğrencileri, patronun kendilerini dolandırmasına karşılık, düzenledikleri bir protesto toplantısında kahpece bir saldırıya uğramışlardır. Öğrencilerin okul önünde toplandıkları bir sırada oku-

lun içine ve yandaki binalara önceden yerleştirilmiş bir takım siviller, otomatik silahlarla öğrencilerin üzerine ateş etmişlerdir. Onbeş dakika süren ateş boyunca, halktan ve öğrencilerden bir çok kimse yaraları almış, devrimci kardeşimiz Mehmet Cantekin de aldığı kurşun yarası üzerine hastahaneye götürülürken ölmüştür.

15 dakika süresince ortalıkta görünmeyen toplum (Devamı Sa. 4 Sü. 1 de)

İşçi, Köylü, Gençlere Zulüm Yapanlar, bizlerden

oy istiyor!

Yoksul emekçi vatandaşlar
Politikacılara hesap soracak

ANKARA BÜROMUZ
BİLDİRİYOR

Burası başkent. Ankara'ya yurdun her köşesinden

Tarsuslu köylüler Başbakanı çağırırken...

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE

İŞÇİ-KÖYLÜ-GENÇLİK-ORDU OMUZ OMUZA

Yarımca seramik işçilerini bütün yurtseverler candan destekliyor

(Muhabirimiz Pekin Platinel Yarımca'dan yazıyor)

İşçiler hergün daha güçlü olarak mücadelelerinde yılmadan ilerliyorlar. İşçilerin saklı demokratik mücadelelerinde diğer işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar ve devrimci öğrencilerin kurduğu ittifak bir çığ gibi halkımızı sömüren keneleri tepelemek üzere geliyor.

Olayı öğrenen İstanbul ve Kocaeli bölgesi işçileri direnen kardeşlerine derhal otobüs ve münibüslerle giderek kucaklaşmışlar ve birlikte horon teperek direnişlerini desteklediklerini be-

(Devamı Sa. 4. Sü. 6 da)

Yarımca'yı yigit işçiler direnişe böyle başladılar.

BAŞYAZI

TEK KURTULUŞ YOLU

Ülkemizin Amerikan emperyalizminin sömürsünde, yarı-bağımlı bir ülkedir. Çünkü, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, yabancılar tarafından sömürülmektedir. Millî sanayimiz, yabancıların montajçılık oyunları ile baltalanmaktadır, dış ticaretimiz yabancıların vurgunlarına açıktır. Bu sömürü, yabancılarla işbirliği eden bir avuç işbirlikçi tarafından yürütülmektedir.

Milyonlarca köylü topraksızlıktan kıvrandığı, ağa zulmü altında inlediği, işçilerin hür olarak sendika seçmek özgürlüklerinin kısıtlandığı bu düzen demokrasi düzeni değildir.

Halka açık, millîci ve demokratik bir eğitim istedikleri için gençleri zindanlara atan, onları polise kurşunlatan bu düzen demokrasi değildir.

Bugün bütün siyasi partiler derece derece bu gerici demokrasinin bir parçasıdır. Onlar halkımızın gelişen millî - demokratik mücadelesini desteklemiyorlar. Köylülerin toprak ağalarına karşı yürüttükleri demokratik mücadeleye sırt çeviriyorlar. İşçilerin işbirlikçi patronlara karşı haklı mücadelelerini görmüyorlar.

(Devamı Sa. 4. Sü. 4 de)

İŞÇİ - KÖYLÜ

yüzlerce mektup geliyor. Seçim propagandasını baltaması üzerine, işçiler ve köylüler şikâyet mektupları gönderiyorlar. Ankara'ya mektup yağıyor. Bütün gerçek milliyetçi vatandaşlar, politikacılardan yakınıyor.

Yozgat'lı bir köylü vatandaşımız şunları yazıyor:

«Seçim dedikleri nedir? Ağaların, tefecilerin söylediği gibi oy vermek mi? Fakir köylüler, ağaların sözünden çıkamıyor. Eğer çıkarlarsa fena yapar. Bizim burada ağalardan biri Adalet Partisinden, öbürü Halk Partisinden aday. Toprak reformunu bu adamlar ister mi? Vallahi bu kandırma macadır.»

Van'dan, Tekirdağ'dan, Niğde'den gelen mektuplarda köylüler ve öğretmenler, politikacıların halkımıza nasıl yalan söylediğini anlatıyorlar. Politikacılar nutuk söyleyip köylüleri kandırma-ya çalıştıkça, öğretmenlerin gözleri yaşarıyor.

Elazığ'dan gelen 22 imzalı bir mektupta köylüler şunları yazıyor:

«Bizim için seçim demek, geçim değildir. Velâkin politikacıların ayakımıza gelip yalvarmaları hoş oluyor.»

Erzurum'lu bir vatandaşımız soruyor:

«Acep demokrasi bu mudur?»

Elbistanlı aşiretler politikacılarla kızmış, oy vermeyeceklerini söylüyorlar. Bur-

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

Al Bakan, Kay Çuvinin Salla Salla VUR Duvara

MİTING MEYDANINDA TOPLANAN ELBİSTAN KÖYLÜLERİ «BİZ TESADÜFEN YAŞIYORUZ» DİYE BAĞIRDILAR

Mitingte konuşan şöför Reşat, hastaların ilaçsızlık ve parasızlıktan öldüğünü, AP iktidarının kulaklarını tıkadığını söyledi

Elbistan köylüleri miting meydanına gelirken

Elbistan sağlık mitinginde binlerce işçi ve köylü «Doktor isteriz, ilaç isteriz, hastane isteriz. Çiye bağırıldı.»

Miting saat 11.00'de Belediye binası önünde Bakış köyünde ölenler için iki dakikalık saygı duruşu ile başladı. Miting binlerce işçi ve köylü izledi. Daha önce Muammer Soysal, Ahmet Akgün ve Yaşar Çiçek imzası ile yayımlanan «Sağlık Mitingine Çağrı» bildirisi

(Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

TEFECİLER HERGELE

TARSUSLU YİRMİBİN KÖYLÜ İKTİDARIN BOĞAZINA ÇÖKTÜ

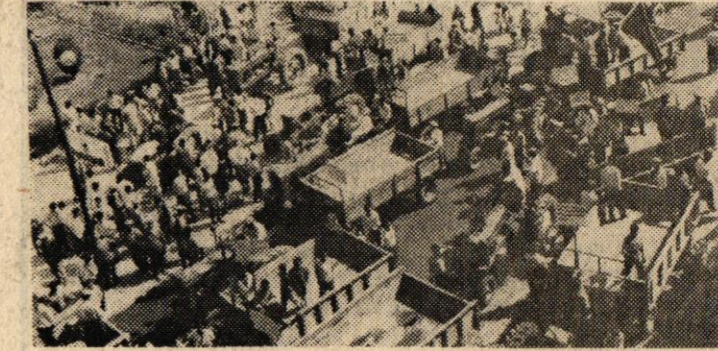
Tarsuslu köylülerin yaptığı büyük mitingte traktörlerle yollar kapandı. Köylüler, Başbakan gelmedikçe yolu açmayacaklarını söylediler ve «ata binmiş eşekler, millet sizden ne bekler?» diye bağırıyorlar.

TARSUS ALİ KAPLAN BİLDİRİYOR.

Yillardır Politikacı - Tefeci Tüccar - Fabrikatör üçlüsü eliyle soyulan Çukurova pamuk ekicileri demokrasi mücadelesine başladılar.

İlk patlama 5 Eylül Cuma Ata'nın huzurunda traktörlerle yapılan gösteriden sonra oldu. Soyguncu - tefeci tüccarlar bu haklı direnişi önliyeceklerini sandılar.

(Devamı Sa. 4. Sü. 1 de)

Yüzlere kamyon yolları tıkadı

Sosyalist
aday
gazetemizi
satıyor

Köy emekçisi Hüseyin Kaya, Aydın vilâyetinden bağımsız olarak adaylığını koymuştur

Hüseyin Kaya, gazetemiz muhabirlerine bir demec vermiş ve şöyle demiştir:

«Ben İşçi Partisi adayı idim. Önseçimleri kazandım ve liste başı oldum. Fakat Aybar buraya kontenjan (Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

20 bin köylü böyle toplandı

ANA TÂMİR FABRİKASINDA SALDIRGAN GERİCİLER İŞÇİLERDEN DAYAK YEDİ

ANKARA'DAN Nurettin Öztürk bildiriyor

Ankara'daki Etlik Askerî Ana Tamir Fabrikasında iki bin işçi çalışır. Bu işçiler, sabah askerî arabalarla fabrikaya gelirler ve akşam vakti gene fabrikanın önünden cemse kamyonlarına binerek ayrılırlar.

Hademeler fazla çalıştırılıyor

Türkiye Üniversite ve Okulları Hademeleri Sendikası Genel Başkanı Mevlut Köle'nin bildirdiğine göre, hademeler kanunsuz (Devamı Sa. 4 Sü. 5 de)

(Devamı Sa. 4 Sü. 8 de)

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, BÜTÜN YURTSEVERLER!

Yarımca Seramik Fabrikasının işçilerini destekliyorum

Sümerbank Yarımca Seramik Fabrikasında binikiyüz işçi demokratik hakları için mücadele ediyorlar. İşçiler bu mücadelede kendilerine öncülük eden arkadaşlarının haksız yere iş-

ten atılmasına karşı çıkıyorlar. Asgari ücretlerin uygulanmasını istiyorlar. İnsanca çalışmak istiyorlar.

Amerikan emperyalistlerinin işbirlikçileri, olayı kanunsuz göstermek istiyorlar. Bu mücadelede, işçilerin Anayasa

haklarının müacesesidir. İşçilerin, özgürce sendikalarını seçmelerini engellemek isteyenler, asgari ücretleri uygulamayanlar ve işçileri bölmek isteyenler suçludurlar. İşçiler vazgeçilemez haklarını savunuyorlar.

Demir Döküm, Rabak ve Yarımca işçi hareketleri gösteriyor ki, artık işçileri sarı sendikalar uyutamayacaklar. Amerikan tipi sendikacılığın maskesi düşürülmüştür. Artık işçiler öz sendikalarını mücadele içinde kurmaktadırlar.

DİRENİŞİ RABAK VE DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ DESTEKLİYOR

Geçen sayılarımızda Vehbi Koç ve onun emrindeki sarı sendikalara karşı yiğitçe direnen Demir Döküm işçilerinin haberlerini vermiştik. Demir Dökümün yiğit işçileri mücadeleleri içinde şu gerçeği öğrendiler: işçilerin fabrikalarda mücadeleleri birdir Demokratik mücadelede bütün işçiler birlikte hareket etmelidirler. İşte bu gerçektir ki onları Yarımca'lı kardeşleriyle dayanışmaya götürdü. Rabak işçileri de omuz omuza mücadele edeceklerini bildirdiler. Hep birlikte haykırdılar: **YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ DAYANIŞMASI - KAHROLSUN BİRLİĞİMİZİ BOZMAK**

madı. Taylan Özgür'ü vuranlar halkımızın düşmanlarıdır. Onlara karşı gençleri yalnız bırakmayalım. Bilelim ki gençlik bağımsızlık ve demokrasi için mücadele ediyor.

Toprak ağalarına karşı mücadele eden Elmalı, Göllüce, Atalan Hortuna, Kayadibi, Çulluk köylüleri! Bu mücadele hepimizindir. İşçileri, gençleri destekleyelim.

DEVİRİMCİ DAYANIŞMA İÇİN ÇAĞRI

İşçiler, köylüler, gençler, bütün yurtseverler Yarımca'lı işçi kardeşlerimizi destekleyelim. Onların mücadelesini bütün yurda yayalım. Anlalatalım AP iktidarının işçi düşmanlığını, gençlik düşmanlığını.

Binlerce işçi ailesi yılmadan direniyorlar. Onların kazanacağı zafer hepimizin zaferi olacaktır. İşçilerin direnişini güçlü kılmak için dayanışma komiteleri kuralım. Devrimci gençlik bunu yapmaktadır. Hepimiz işçilere yardım toplayalım. Topladığımız paraları işçilere bizzat ulaştıralım.

İşçi-Köylü gazetesi Yarımca'lı işçileri sonuna kadar destekleyecektir. Gazetemiz başından beri bütün milli demokratik hareketlerin yanındadır. Görevi bütün yurdumuzda yürütülen mücadelemizi birleştirmek ve eylem birliğini sağlamaktır.

Seçim mi Geçim mi?

Sahte demokrasinin düzmece partileri parça, parça parçalanıyorlar. Eee o laacak tabii. Adamlar öyle ki, „sen yiyeceksin, „yok ben yiyeceğim, „ikimiz birlikte yiyeelim, „yok ben sana yedirtmem, „diyerek ayrı ayrı yemek istiyorlar ve parçalanıyorlar.

Nedir de yiyip doymadıkları? Bizim hakkımız. Hakkımızı yiyorlar.

Alın bakın. İşte AP: Bilgiççiler, Yeminlilerden sonra bir de Erbakancılar çıktı. İman mitingleri, camilerde vaazlar ve buna benzer şeyler. Hedefleri de vatandaşın dinini imanını istismar etmek...

Adam diyor ki, „Ben iman sahibi (!) vatandaşlarla birleşir bu memleketi öyle yerim. Niyet belli. „din, iman, vatan, komünistler, „diyecekler ve yemeğe devam. Bu işi nereye kadar yürüteceksiniz, bize bir diyin hele. Yahu beklemeğe tahammülümüz kalmadı. Topraksızlıktan ölüyoruz. Fabrikalarda çektiklerimizi kimse bilmez. Sen hâlâ yiyeceksin, olacak iş mi bu arkadaş?

TIP başkanı Aybar bile içeriye ağa-

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

ları doldurmuş. İşçiden, topraksız köylüden başka herkes Aybar'ın adamı. „Arkadaş, ağadan tüccardan emekçi partisi olur mu, bu nasıl iştir, gel şunu izah et, anlat, „diyorsun. Sana cevap olarak „kimin oyu varsa o gelir girer partiye, „diyor.

Dostlar, sahte demokrasiye verdiğimiz sadece iki misal bu. Öyle kurmuşlar ki düzenli, adam şu partiden milletvekili oluyor, bakıyor öteki seçimde o partiden tuttaramıyacak o partiden ötekine transfer oluyor. Futbolculuk mu politikacılık mı bunu anlıyamadık gitti..

Partilerden biri kazanıyor seçimi, sonra da „gerçek demokrasi tecelli etti, yaşasın cart cart, „diyor; hadi! buyrun sofraya. Ye babam ye.

Artık bu soytarlık bitsin. Gerçek demokrasi uygulansın. İşçiler, köylüler, tüm yurtseverler, görevini bilip gerçek demokrasi yolunda çalışsınlar. Amerikan emperyalizmi kovulsun. Adam gibi bir toprak reformu yapılsın. Bakalım o vakit bu ülke üç beş kişinin elinden alınıp bütün bir milleti doyurur mu doyurmaz mı.

BU DA BİR DESTANDIR

Özel okulda gericiler arkadaşımızı vurdular

Emperyalizmin yoksul ülkeye halklarını sömürme yollarından biri olan eğitimci devrimci genç ve kancıkca dövmeye baş yapmağa başlamışlardır.

Ümmetçiler bu oyunlarında muvaffak olamamışlar ve devrimci gençler içinde buldukları durumu bütün yurtseverlere anlatmışlardır.

Devrimci kardeşlerimizi teker teker yakalayıp kahepe ve kancıkca dövmeye başlayan cemiyetçiler saldırılarını daha da arttırmışlar ve en sonunda okulun devletleştirilmesini isteyenler gremez, „diye bir kağıt asıp devrimci gençleri okula sokmamışlardır.

Daha sonra ellerinde tabancalarla Beşiktaş'ı basan gericiler, bir kahveye ve bir düğün salonuna saldırmışlar ve bu arada halktan bazı kişileri de yaralamışlardır.

Daha sonra gericiler kaçmışlar ve olay yerine gelen polis boş kurşun kovanlarını toplamıştır. Gericiler hakkında da herkes adliyeye başvurmuş ve olayın elebaşları hakkında soruşturmaya başlanmıştır.

Ölen devrimci kardeşimiz Mehmet Cantekin Orman fakültesinde okuyordu ve yiğit bir savaşçıydı. Bütün arkadaşları tarafından sevilen Cantekin'in ölümü herkesi üzmüştür.

Bunun üzerine bir bir-

Mehmet Politikacıları tanıyor

Mehmet okul hayatını yarıda bırakmak zorunda kaldıktan sonra ağasının yanında ırgat olarak çalışmaya devam etti. Artık büyümüş, 18 yaşına basmıştı. Akşamları köyün kahvesine gider, büyük şehirlere gidip gelen arkadaşlarını dinlerdi. Ramazan orda gördüklerini büyük bir heyecanla anlatırdı.

— Büyük büyük binalar var. Her taraf ışık içinde. Vızır vızır arabalar işliyor. Kocaman otobüsler de var. Kapıları kendi kendine açılıyor. Ama yaşamak çok zor. Ben tek başıma ham-malıklarla zor geçindim. Bir ara inşaat işçiliği de yaptım. Büyük, zenginlerin oturduğu apartmanların temelini attık. İş bitince bizi ordan kovuyorlardı.

Mehmet uzun uzun düşünürdü Ramazan'ın anlattıklarını. „Orasıda burası gibi, „diye düşündü kendikendine. „Burda nasıl ağa varsa başımızda, orda da başka türlü ağa var. Nasıl ağa bizi çalıştırıp ürüne sahip çıkıyorsa, orda da bizim gibi fakirleri çalıştırıp, bina yaptırıyorlar, başka şeyler yaptırıyorlar ve o yaptırıkları şeylere sahip çıkıyorlar, fakirin hakkını yiyorlar.

Mehmet işten başını aldığı zaman bütün bu meseleleri düşünmek için dağlara vururdu. Dağlarda dolaşırken zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varmazdı. Çayır, kuşlar, baharın do-

— Efendim... Yani... Kem... Kem... yani... Küm, yani.

Mehmet alandan ayrıldı. Durum gün gibi açıldı. Demek ki, politikacı denen adamlar ağaların, zenginlerin dümenini sürdüren ve biraz da bu işten kendileri sebeplenmiş adamlardı. Ramazan'ın sorusu nasıl da şaşırtmıştı göbekliyi. Düşüne düşünce dağlara doğru yürüdü.

Tanju kızları tanıyor

Tanju kolye devam ediyordu. Artık büyümüş 18 yaşına basmıştı. Amerika'dan döndükten sonra artık büsbütün başına buyruk olmuştu. Altında arabası, bütün gün doluyor, arkadaşları ile gece kulüplerine gidiyordu, diskoteklerde dans ediyordu kızlarla. Tanju kızlarla dolaşmayı, onlarla dans etmeyi çok seviyordu.

— Gutbay Jale. Nasılsın? Atlasana arabaya. Bugün Bülent'lerde parti var. Oraya gidelim. Dans ederiz.

Jale nazlanırdı, „Aman! orada Berrin de vardır. Hiç sevmiyorum o kızı. Ne firijit şey. Sonunda giderlerdi.

— Ooooo... Tanju görüfrendi ile gelmiş.

İçkiler içilir, çalgınlar gibi dans edilir. Sonra özel arabalara atlanır cad-delerde yarış yapıldı. Tanju bu yüzden küçük bir cecne çarpmıştı da baba-

günlük havası, çiçekler, ağaçlar, dağlar. Tabiatın içinde hayatı düşünür, kafasını kurcalayan meseleleri halletmedikçe rahat edemezdi.

Günün birinde köye politikacılar geldi. Mehmet beş tane lüks arabayı uzaktan görmüştü. Arabaların içinden sık giyimli, göbekli, siyah güneş gözlüklü adamlar indiler. Peşlerinden de kasaba eşrafı oldukları anlaşılan adamlar seğırttiler. Onları Süleyman ağa karşıladı. Köylü, çevrelerini aldı. Hoş beşten sonra sıra nutuk faslına geldi. Ramazan Mehmet'in yanına yanaştı,

— İşte politikacı, diye bunlara derler. Şehirde bunların sürüsüne beraket, buralara dört yılda bir bizi tıraşlamak için gelirler.

Mehmet düşündü. «Demek politikacı denen, memleketi yöneten adamlar bunlar. Hiç biri bize benzemiyor. Suratlarında da hiç samimiyet belirtisi yok.»

En çok göbekli olanlardan biri sonunda kürsüye çıktı. Başladı konuşmaya. Bütün köy halkı «acep ne diyecek bu adamcağız» diye merakla dinliyordu onu.

— Sevgili vatandaşlarım... Sizlere şehirden bütün partili arkadaşlarımızın kucak dolusu selamlarını getirdim...

Ramazan Mehmet'in kulagina «Şu topraklılara hakları olan toprakların tapusunu getirseydi daha iyi ederdi» diye fısıldadı.

Politikacı devam etti,

— Memleketimizin daha müreffeh bir hale getirilmesi için yılmadan ve bıkmadan çalışmayı bir görev bildiğimizden dolayıdır ki, muhalifler bize en olmadık sözleri söylemek cüretini göstermekte ve özel teşebbüs ve mülkiyete saygılı vatandaşlar olarak sizlerin memleketin kalkınmasındaki sonsuz gayretlerini görmemezlikten gelmenin imkânsızlığı karşısında patates ve bilcümle ispanak fabrikalarının temelini atmak şerefini bir vatan ve millet vazifesi bilen Türk milletinin en aziz evlatlarından müslümanlığı ile ün salmış ve Amerikan başkanının tebriklerini kazanmış başbakanımız...

Arka sıralardan birdenbire sert bir ses duyuldu,

— Toprak reformu hakkındaki görüşleriniz nedir? Burada sizi dinleyenlerin hepsi topraklıdır.

Politikacı mendiliyle tumbul yüzünü sildi,

— Biz mülkiyete saygılı insanlar olma herkese tapusuna sahip olmasından ve ziraat reformu yapmaktan yana insanlar olarak ve milli birliği bozacak her türlü komünist tahrikine karşı milletçe uyanık olarak toprak reformunun bir komünist işi olduğunu bildiğimizden...

Ramazan atıldı,

— Bu sözleriniz sizin de buraya gelen diğer partiler gibi ağalardan yana olduğunuzu ve buradaki topraklı köylüleri aldatmaya geldiğinizi ortaya koyuyor.

si çocuğun ailesine paralar vererek da vadan vazgeçirmişdi.

Hep beraber zengin çocuklarının gittiği gece kulüplerine giderlerdi. Her türlü eğlenceyi denerler, bardakları yerlerde kırarlardı. Snra da ayrılır evlerine giderlerdi,

— Çav çocuklar.
— Çav Tanju.
— Yarın Müjde'nin kıyafet balosuna geliyor musun?

Tanju kışın 15 günlük tatilinde sevgililerinden biriyle Uludağ'a gider orada kayak sporu yapardı. Yazın ise Cadebostan'da su kayığı yapar, Kriskıraf denen motorla arkadaşlarını gezdirirdi.

Tanju günün birinde yine bu eğlencelerden birinden eve döndüğünde evde bir kalabalık gördü. Misafir odası ciddi yüzü, şişman adamlarla doluydu. Hepsi babası Faruk beyin söylediklerini dinliyorlar ve kendileri de fikirler ileri sürüyorlardı.

Tanju annesine «bu adamlar neyi diye sordu. Annesi kayıtsızca,

— Partililer, milletvekilli adayları, diye cevap verdi.

Tanju yan taraftaki odaya geçti, konuşulanları dinlemeye başladı. Kalın sesli biri anlatıyordu,

— Müsaade buyursanız Faruk beyefendi ben oradaki durumu anlatayım. Bu semtte partimizin itibarı biraz yıpratılmış, işçiler geçen gün yapılan bir toplantıda bizlere sorular yönelttiler. Komünistlerin işi tabii. Efendim biz zenginlerden yanaymız, işçileri sömürenleri tutuyor muşuz. Onlardan para alıyormuşuz. Hep komünistlerin ezberlettiği lâflar. Geçen gün başka bir ilden gelen bir arkadaşımız da anlattı. Gittikleri bir köyde köylüler toprak reformundan yana mısınız değil misiniz, diye sormuşlar.

Faruk bey bir puro yaktı ve konuşmaya başladı,

— Bunlar bir şey ifade etmez efendim. Partimiz nasıl olsa kazanacak. Hoş, öbür partiler de kazansa bizim açımızdan bir şey değişmez ya. Ama yine de en iyi parti, özel teşebbüsü destekleyen parti, bizim partimizdir. Ben istediğiniz mali desteği yapacağım. Bankalar da, herşey de bizim elimizde. Hiç merak etmeyin. İthalatçı, fabrikatör, bütün işadamları arkadaşlar bu konuda son derece eli açık davranacaklar. Pazar günkü gövde gösterisi için en aşağı iki yüz araba tutun. Masrafları biz karşılayacağız. Diğer masraflarını da çok rica ederim bildirin.

Partililer ve cümle milletvekilli adayları,

— Çok teşekkür ederiz efendim. Berhudar olduk efendim, diye el oğuşturdular.

Tanju yerinden kalktı. İçeriye giymeye gitti. «Şu babam da ne sıkıcı işlerle uğraşiyor» diye düşündü. Bu gece Jale ile Adnan'ların villasındaki baloya gideceklerdi.

İSTİYENLER.

DEVİRİMCİ GENÇLİK İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA

Yarımcı'lı işçilerin mücadelesini duyan devrimci gençlik her zaman olduğu gibi mücadeleyle eylem birliğini gösterdi. Onların mücadelesini bütün yurda iletme görevini de yükledi. İşçi-Köylü gazetesi bütün çalışanlarıyla bu mücadeleye katıldı. Güçlü bir miting yapıldı.

İşçiler, Köylüler, Bütün Yurtseverler!

Bu mücadele hepimizdir. Yarımcı'lı işçi kardeşlerimizle omuz omuza verelim. Onların mücadelesi yalnız kendileri için değildir. Onlar bütün halkımızın milli demokratik mücadelesi için hareket ediyorlar. Unutmayalım ki, fakirliğimizin ve geriliğimizin sebebi Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri, toprak ağalarıdır.

Hiçbir zaman hatırdan çıkarmıyalım ki halkımızın milli demokratik mücadelesi ancak işçilerin, köylülerin ve bütün yurtseverlerin güçbirliği içinde sonuçlanır. Tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye ancak hepimizin ortak mücadelesi sonucunda başarıya ulaşacaktır.

Bugün mücadele Yarımcı'da verilmektedir. Hepimizin gözleri Yarımcı'ya dönmektedir. Şimdi bu uğurda ölü mü göze alarak mücadele eden gençliğin kavgası daha fazla anlam kazanmaktadır. Ölen gençlerin kanı henüz kuru-

Bütün devrimci kuruşlar! Bu çağrıya katılalım. İşçi kardeşlerimizle dayanışmamızı gös terelim.

Yaşasın işçilerin, köylülerin ve bütün halkımızın milli demokratik mücadelesi!

Yaşasın Devrimcilerin Güçbirliği!

Türkmen Aşiretleri Politikacıları Köylere neden sokmuyor?

Elbistanın 17 aşiret ve Türkmen köyü çağ dışı ve ilkel bir hayat sürüyor. Şimdiye dek iş başına geçmiş iktidarlar, emekçi Türkmen ve aşiret topluluklarına dönük hiçbir eylemde bulunmamıştır. Onyediy köyde onbin insan yaşamaktadır. Bu köylerin ortak yolu yapılmadığı için, ürettikleri ürünleri pazara götüremiyorlar.

Bu köyler il ve ilçe merkezlerinden uzaktadırlar. Köylere merkeze bağlayan yollar tehlikeli ve dik uçurumların üzerinden geçiyor. En çilekeş hayvan «Gölük» dedikleri katırlardır. Binak, yük ve çeki hayvanı olarak kullanıyorlar.

Alle başına düşen senelik gelir 1000 liradır. Allelerde ortalama fert sayısı 10 olduğuna göre, fert başına düşen miktar 100 liradır. Yüzde 99'unun yeter derecede toprağı yoktur. (1-20 dönüm arasında) Yüzde 1'in toprağı ise 20-100 dönüm arasındadır. Bu bölgeden ne Almanya'da ne de bir vilayette çalışana rastlanmamaktadır.

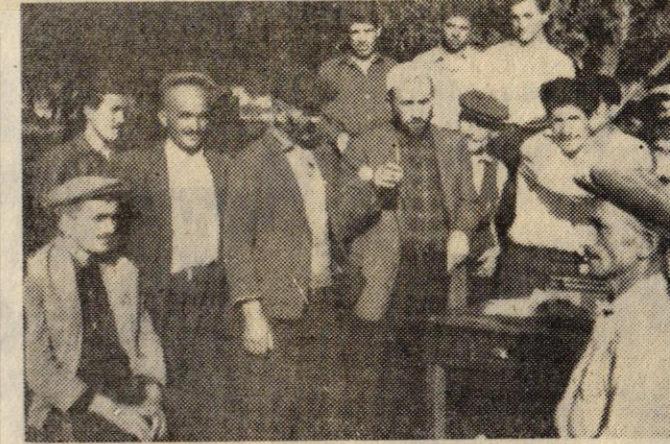
Onyediy köyde ilkokuldan yukarı tahsil yapan yoktur. Kızların % 100'u erkeklerin de % 99'u okumaz, yazma bilmemektedir. Köye «Oba» üç beş eve «Oymak» diyorlar.

Aşiret ve Türkmen köy-

Gençlerin bu haklı isteklerini; halk çocuklarına hak tanınması isteğini gerici komünistlik ve anarşistlik olarak nitelemişler ve gençleri sindirmeğe kalkmışlardır.

Buna karşılık devrimci gençler istekleri için mücadele etmişler ve «Özel okullar devletleştirilmelidir», davasının Anayasa mahkemesine kadar varmasını sağlamışlardır. Özel okul-

lik haline gelen tüm devrimci gençler okula girmek istemişlerse de bu kez cemiyetçiler tarafından kurşun yağmuruna tutulmuşlardır. Bizzat cemiyet başkanı devrimci gençlerin üzerine ateş etmiştir. Yarım saat süren çatışmaya polisin müdahalesi olmamış ve bir devrimci karesimiz, Mehmet Cantekin satılmış cemiyetçilerin bir kurşunu ile can vermiştir.

Resimdeki bereh. devrimci imam Hacı Mehmet'tir.

elrine hiçbir sağlık hizmeti gitmemiştir. Hastalar günlerce katır sırtında il ve ilçe merkezlerine götürülmektedir. Daha doktorlara yetişmeden ölmektedir. Çoğu kadınlar doğum yaparken can vermektedir. Halkın % 75'i hastadır. Bu hastaların % 60'ı ülserli, % 40'ı kalp hastasıdır. Hastalığın türlü çeşitliliğine (Boğmaca, tifo, tifüs, kızamık, verem, cüzzam v.s.) rastlanmaktadır. Hastalar hastahanelere ulaşabildikleri takdirde ise hastane ve sağlık ocaqları kapılarından geri çevrilmektedirler. Bir ilkokul hademesi Elbistan da hastalanan hanımı için bir doktora 10.000 (onbin) lira verdiğini söyledi. Aşiret ve Türkmen köylerinde her hangi bir olay neticesinde ölen insanların cena-

zelerinin otopsi ve tetkikleri için savcı bey ölümleri ayağına çağırma taktır. Türkmenlerde ölen (İntihar eden) Ali Uygun'un cenazesini yaya onbir saatlik yoldan ayağına getirtmiştir.

Milletvekilleri yalnız seçimlerde uğrayıp bir takım vaatlerde bulunup halkı kandırılmışlardır. Şimdi halkın mebuslara güvenleri kalmamıştır. Onun için meseleleri hal yoluna girinceye kadar partizanları köylere sokmamaya ve oylarını kullanmamaya karar verdiler. 17 Aşiret ve Türkmen köyü muhtarları son umutlarının Devrimci Üniversite Gençliğinde kaldığını söylediler. Ve kendilerini aldatan gerici iktidar ve mebuslarla mücadele edeceklerine ant içtiler.

Erdemir işçileri tetikte bekliyor

Erdemir işçilerinin kanun hakları olan bir aylık bekleme süresi bitmiş ve işçiler yeniden greve gitmek için hazırlıklar yapmağa başlamışlardır. İşçilerin bu haklı grevını bu defada ertelemek isteyen hükümet kararını, Danıştay gereksiz bularak kabul etmemiştir. Patronla masaya oturan işçilerin bu kez haklarını alacakları muhakkaktır. Masa başında haklarını vermedikleri takdirde işçiler en tabii hakları olan grev silâhını yeni baştan işleteceklerdir.

Bu arada bizi sevindiren şudur ki, işçiler kendi aralarında Emperyalistlerin uyguladığı A—B personeli diye bölünmeyi kaldırmışlar ve bir bütün halinde mücadele etmeğe başlamışlardır.

Bu şekilde güçlü ve birlik içinde olan işçilerin haklarını er veya geç alacakları muhakkak bir şeydir ve onların haklarını almalarını kimse engelliyemez

AKHISAR'DA KÖYLÜLERE BASKI YAPILIYOR

Fikir Kulüpleri Federasyonunun yayınladığı Bağımsız Türkiye adlı gazetesini Akhisar'da dağıtan İbrahim Evcî hakkında dava açıldı. Akhisar C. savcılığı, sanığı «Türk halkını Amerikalılara karşı suç işleme teşvike iştirak»le suçlamaktadır.

Söz konusu gazete, Amerikan 6. filusunun gelmesiyle bütün yurttan girişilen protesto hareketlerini ve Amerikan büyükelçisi Kommer'in gelişine karşısında direnen gençlerin mücadelesini yazıyordu.

Gölmarmaralı İbrahim Evcî'nin 29 Eylül pazartesi günü duruşmasında gençler de hazır olacaktır.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Oy avcılarına sesleniyoruz

Sayın oy avcıları. Unutulmuş, geri bırakılmış bir köyden sesleniyoruz. Şu seçim dönemine girmeden önce yine istediğiniz yerde dolaşıyordunuz. Fakat bir an bile köye gitmeyi ve köylülerle dertleşmeyi hiç düşündünüz mü? Ama şu seçim dönemine girince başı kesilmiş tavuk gibi dolaşıyorsunuz.

Şu anda yaz mevsimi: Yine ırgatlık zamanı geldi. Çevremizde herhangi bir iş yeri olmadığı için zorunlu olarak Çukurova'ya ırgatlığa gidiyoruz. Buradaki ırgatlığımızın durumu gazete sütunlarına sığmaz. Kısaca 40 derece sıcaklıkta pamuk topluyoruz ve bu sıcaklıkta, gaz bidonlarından su içiyoruz. Zaten yiyecek arpa ekmeği. Burada havalar soğuyuncaya kadar çalışıyoruz. Ve aldığımız para miktarı 300'er lirayı geçmiyor. ırgatlıktan döndükten sonra asıl dert başlıyor. Çiftlik. Elbette ki bu iş traktörle veya pullukla değil fakat iki öküz ve bir kara sabanla. Çünkü traktörün işlediği araziler ağaların elinde. Örneğin: Hamdi Gökçek ve benzeri ağalar.

Evet bu kadar çalışmamıza rağmen ürünlerimiz yok pahasına araçlar, tefeciler eliyle tüccarlara satılmakta olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz. Oturup kendi kendimize hesap yaptığımız zaman kişi başına günde üç lira gelir düşmektedir. Bu durumda sağlan-

sağlanmıyacağını biraz da sizler düşünün.

Bu dert yalnız benim değil, onun değil, tüm emekçilerin derti. Bu dertlerimizi bugüne kadar yayınlıyacak bir organ bulamadık. İşte kendi gazetemizde yayınlama imkânı bulduk. Çok mutluyuz.

Yaşasın tüm emekçiler. Yaşasın tüm devrimciler. Yaşasın tam bağımsız Türkiye.

Kuzuyatağı Köy Gençliği
Adına
Kara Kırmızıgül
Yavuzeli - GAZİANTEP

Millî Demokratik Devrim yapılmalıdır

Emperyalizmin hızla yok olmaya ve sosyalizmin hızla yükselmeye başladığı çağımızda millî kurtuluş hareketleri gün gün çoğalmaktadır. Zaman sosyalizmden yanadır. Çünkü emperyalizm yok olmaya yönelmiş kapitalizmdir, yani kapitalizmin en son aşamasıdır.

Emperyalizm sömürdüğü ülkelerde kendine bağlı bir işbirlikçi sınıf yaratır. Bir de toprak ağaları ile ortaklık kurar. Bunlar kol kola girmiş sömürücülerdir. Bunlara karşı anti-emperyalist ve anti-feodal devrim yapmak gerekir. Yani mücadele, Amerika'ya ve onun Türkiye içindeki ortaklık kurduğu işbirlikçilere ve ağalara karşı bütün milletin yürüteceği mücadeledir.

Yaşasın halkımızın bağımsızlık mücadelesi!
Yaşasın işçiler ve köylüler!

Seyyar Satıcı
HAYRETTİN BOZALP

Ne diyorlar Ne yiyorlar?

İşçi-Köylü gazetesinin 5. sayısını aldım. Arkadaşlara okudum, çok güzel buldular. Hele Çolaklı köyü olayları ile doktor yok aşısı ne gerek, vazısı gavet güzel. Şimdi sizlere bazı köylerden ve kasabadan bir çok arkadaşı abone ediyorum. İleride bu daha da artacak. Çünkü biz çok sevdiğimiz İşçi-Köylü'yü...

Size bir de şiir gönderiyorum. Başarılar. devrimci selamlar!

BİLMECE
İşbaşına gelebilmek için Neler diyorlar Neler yiyorlar
«Şöyle yapacağız, böyle yapacağız»
Diye, nutuk atıyorlar.
Hatta...
Yatıp ağlıyorlar
Oyyy ananmmm oyyy diyorlar
Seçildikten sonra bazı Sözüm meclisten dışarı Keyifle ne yiyorlar, bilin bakalım?

Ali Oğuz Kahya
SERİK

Sülükler bizi emiyor

Sayın köylü arkadaşlar, Ben bir köy çocuğuyum Bugün anlıyorum ki, uzun zaman gözlerim kör olarak yaşamışım. Geçenlerde Ankara'ya gittim. Anıt Kabiri ziyaret ettim. Anıt Kabirin bulunduğu tepeden aşağıyı seyretmek bir hoşuma gitti ki sormayın. Aşağıya doğru bir sürü inşaat var. Bunlardan birinin Ali Demirel'in olduğunu öğrendim. Yanımdaki arkadaş, bunun bir fabrika inşaatı mı olduğunu sordum. Özel okulmuş!

Köylü arkadaş, bu okul da yalnız zengin çocukları okuyabilir. Çünkü para-beşbin lira. Bizim gelirimiz ortada, çocuklarımız okulsuz, bakımsız.

Birlikte bir düşünelim: bu adamlar bu adamlar bu servete nereden sahip oldular? Derin uykumuzdan bir uyanıp soralım, senelerden beri bizim ürettiğimiz buğday 80 kuruştan fazlaya satıldı mı? Hayır. Peki, sigaraya zam, vergiye, çaya, kibrite, bütün herşeye zam yapıldığı beşikte yatan çocuğumuz bile biliyor.

İşçi ve köylü kardeşlerim, kurtuluşumuz için ele verip, ürettiğimiz güzel servetleri sülüklerin emmesine müsaade etmeyelimiz. Bizim sömüren Amerikalıya dur, diyelim. Kurtuluş yolumuz budur. Hepinize kucak dolusu sevgilerimi ve selamlarımı sunarım, devrimci kardeşlerim.

BEKİR CEYLAN
Burdur, Çine Köyünden
Mandıracı.

Aydın Tekstil işçilerine çağrı

Haksız eylemini yönetim alanında bir çeşit zor ile sürdürmekten başka hüner olmayan Tekstil Fabrikası müdürü bir emektar usta olan beni, sorgusuz sualsiz kapı dışına attı. Kendi halinde yaşantısından başka bir isteği olmayan beni işten çıkarmak, elimden ekmeğimi ve çalışma hakkımı almak ne demektir?

Ergeç hak yerini bulacak. Bu haksızlığın hesabı sorulacaktır. Her vatandaşa açık olan Cumhuriyet Anayasa'sı kişi haklarını kötü ellerden almayı öngörür. Bu da elbet olacaktır.

Postabaşı Cevdet Şıgay
AYDIN

Köylüler Gençler Öğretmenler birlik oldu

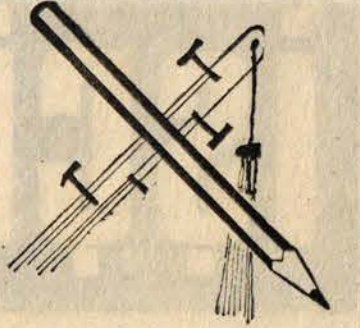
Ermenek ilçesine bağlı Göktepe kasabasının devrimci öğretmenleri köylüleri uyandırmak ve onlarla devrimci bağlar kurmak amacıyla köylerde giriştikleri eylemler sonucu hakim çevrelerin tepkisini çekmişlerdir. İşbirlikçilerin köydeki temsilcileri eli ile çeşitli engellemeler sahneye konmuştur. Fakat aydınlanan köylülerin birlik olması sonucu çabaları boşa gitmiştir.

Öğretmenlerle köylülerin arasını açmak isteyen, işbirlikçilerin köylerdeki faaliyetlerinin çabaları sonuç vermemiştir. Tam tersine, çevredeki devrimci dayanışmayı güçlendirmiştir. Köylüler, gençler ve öğretmenler birlik olup yeni bir dernek kurmuşlardır. Şimdi daha büyük bir azimle çalışıyorlar.

Yeni kurulan kitaplığa, bütün devrimci arkadaşlar, devrimci teoriyi en iyi biçimde ortaya koyan, sınıf bilincini geliştirici mahiyette kitaplar ve devrimci dergiler göndermelidirler.

Yılmaz Kurt
ERMENEK

KALEMİLE TELDEN

Şair arkadaşımız Nebi Dadaloğlu, Tunceli'deki zulüm olayından sonra, Halk Oyunları için bir Oyuncuları Tiyatrosu şiir yazmış ve şiirini Halk na götürerek sanatçılara vermiştir. Yandaki resimde Dadaloğlu'nu Halk Oyuncuları ile beraber görüyoruz.

Bre ağalar, bre beyler
Döner bu çark halka döner.

Halk Oyuncularına bin selâm!

Bir gara bulut köktü üstüme
Uyudum uyandım Pir Sultan dey
Munzur dağlarında, Mercan elinde
Çalınsın sazlarım Pir Sultan dey.

Bir tabur adama yürün dediler
Bunların ganımı dökün dediler
Yolun bıyıkları sökün dediler
Çalınsın sazlarım Elif'im dey.

Vuruldu memedim altı can yetim
Umur'um, Yüksel'im, Çimen'im oy oy

Halkımın uğruna döküldü ganım
Çalınsın sazlarım Tunceli'm dey...

Açılm dostlar ben de gideyim
Görölsün hesabım ben de göreyim
Hızır Paşaları ben de bileyim
Çalınsın sazlarım Tuncer'ler dey...

Dadal'im daha da, daha durulmaz
Hiç bir çağda böyle zulüm görülmez
Böyle iktidardan hesap sorulmaz
Çalınsın sazlarım Saltık'lar dey...
Nebi DADALOĞLU

MERT DAYANIR
NAMERT KAÇAR

HALKIMIZ HASTANELERDE SÜRÜNDÜRÜLÜYOR

cuklar... Çoğuda Anadolu- dam benim kızgınlığımı so- ki, iki ay süreylede fizik te- lü yurttaşın. Ama faydasız-

IRGAT OĞLU ATÇALI KEL MEHMET

Yıl 1820-1830. Osmanlı İmparatorluğunun derebeylerinden, toprak ağalarından biri olan Hüseyin ağanın yanında çalışan bir ırgat, ağanın güzel kızı Emir'e aşık olur. Herde gerçek bir halk hareketinin lideri olacak olan bu ırgata, daha sonraları, başında saçları az olduğu ve Atça'da doğduğu için ırgat oğlu Atçalı Kel Mehmed denecektir.

Atçalı'nın anası Emine kadın ağanın kızını öğrenmek için ağaya gider. Ağa ve karısı gülerler, alay ederler. Ağanın karısı Atçalı'nın anasına "Senin oğluna dışı köpeğimizi bile vermeyiz." diyerek onu kovar. Hatta ağa tekmeler zavallı kadını.

Köyde, bütün yoksul köylüler ağanın zulmünden inlemektedirler. Bir lokma ekmeğin için, ağanın kulu olmuştur. Ağanın dediği dedik kestiği kestiktir. Karşı koyanlar insafsızca dövülür, öldürülür, ağanın adamları tarafından.

Ağanın adamları bir gün köy kahvesinde yoksul köylüleri derken, içeri ansızın, elinde silâhi ile Atçalı Kel Mehmed girer ve ağanın adamlarını öldürür. Sonra da elinde silâhi ve heybesinde bir lokma kuru ekmeğe dağa çıkar. Ve yemin eder:

Anam avradım olsun
Halkı kırma kırmazsam
Zulmedeni ezmezsem
Bana yol verin ey dağlar
Halkın ve hakkın kolu
Irgat oğlu Atçalı Kel Mehmedim ben.

Bunun üzerine ağa ve adamları, padişahın zaptiyeleri ile birlikte Atçalı'nın peşine düşerler. Atçalı'nın yerini söylemesi için halka zulmederler. Fakat halk bütün baskılara rağmen Atçalı'nın yerini söylemez.

Atçalı'nın en yakın arkadaşı Çopur da Atçalı'ya katılır. Zamanla civarın bütün genç, yigit köylüleri, ağaya hükümete karşı mücadele etmek için Atçalı'ya katılırlar. Böylece biriken, iki, ikiyken on, yüz, bin yigit olurlar.

Atçalı ve arkadaşları her gittikleri köyde halkın coşkusuyla karşılaşırlar. 1829 yılında Atçalı ve arkadaşları Aydın ilini ele geçirirler. Atçalı kendini vali ilan eder ve halktan alınan bütün vergileri kaldıran kaldırırlar. Para basar. Tamamen bir halk yodur. Halka zulmedenleri asar. Ağanın baskısını ortetimi kurar. Atçalı, ağanın kızı Emir'le evlenir.

Fakat Osmanlı hükümeti ağalara karşı ayaklanan Atçalı ve bin arkadaşını öldürmek üzere, onbeş bin kişilik, toplu, tüfekli, tam teçhizatlı bir ordu gönderir, Aydın iline.

Atçalı'nın en yakın arkadaşı Çopur:
"İzin ver efem dövüşek
Bin atlı, bin koldan
Bin rüzgâr gibi saldırak
Bizden degildir Osmanlı
Halkın ve bizim kelleimizi ister, der."

Fakat Atçalı ne düşünürse düşünür, arkadaşlarını tehlikeye atmak istemez. Çünkü Osmanlı ordusu çok güçlüdür. Arkadaşlarını il dışına gönderir ve kendisi onbeşbin kişilik kuvveti bekler, köyün ortasındaki boşlukta. Emir de kocasını terketmez.

Irgat oğlu Atçalı Kel Mehmed'in vücudundan yüzsekiz tane kurşun çıkarılır. Emir ise boğazına yediği kurşunlarla ölür.

ÇOCUK CERRAHİSİ ORTOPEDİ KLİNİĞİ

İstanbul Gureba Hastahanesi, Ortopedi kliniğindedir. Ankara ve Trabzon'daki eşleri gibi, buranın da sadece yüz yatağı var. Yani 3,5 milyonluk İstanbul için sadece yüz yatak, 32 milyonluk Türkiye için ise, toplam üç yüz yatak var bu alanda.

Oysa trafik kazalarının ülkemizdeki çokluğu göz önünde tutulunca, varın siz karar verin bu üç yüz yatağın ne ifade ettiğini.

Adı geçen kliniğin birde

Birgün büyüüp hesap soracak

Çocuk cerrahisi bölümü var. Bu serviste, ayağı, kolu alçılı çocukların yanısıra, daha çok felçli çocuklara rasiyanmaktadır.

Servisin bekleme salonuna geldiğimde, salonun hınca hınç dolu olduğunu gördüm. Meğerse her gün dolup, dolup taşmış burası. Bir yanda ana veya babalarının kucaklarında alçılı, öte yanda gene ana ve babalarının kucak veya çesteğinde felçli çocuklar so-

nun. orasından burasından kopup gelmiş. fakir ve yoksul ana baba kuzuları...

Yanımda bir köylü yurttaş oturuyor. Kucağında beş-altı yaşlarında bir çocuk. Soruyorum köylüye,

— Nesl var bu çocuğun?

— Felç illeti gardaş, felç illeti.

— Peki neden zamanında aşı yaptırmadın?

— Biz köylüyük gardaş, köylük yerde aşı ne gezer, doktor ne gerek?... Üstelik bir yol gösterenimiz de yoktur ki, aylak. Aşığı bilek.

Duymuştu köylü yurttaş bir kere, İstanbul'un büyüklüğünü ve onun koca koca hastaneleri olduğunu. Bundan ötürü de varını yığını bir edip, büyük umutlarla gelmişti bu kente.

Öte yanda doktorun odasından çıkanların ise surat-

rarsını? Git işine zaten benim derdim boyumu aşmış, birde senle mi uğraşak dedi.

— Yanlış anlama hemşerim. Herkes bu odadan sen gibi, kızgın ve kırgın çıkmakta da, ne hikmettir diye merak ettim.

Bunun üzerine biraz yumuşayan köylü yurttaş,

— Nasıl kızmıyam ki be hemşerim. Tutup elimizde ne var ne yok bir edip bu gurbet diyarına gelmişiz.

— Ne oldu bu çocuğa?

— Ağaçtan düştü, ayağını kirdi, kemik yanlış kayıncı. Burada ameliyat ettiller, iki ay yattı. Şimdi de taburcu ettiler. Ama ne var

davisi için gelip gidecek mişiz. Ben bu çocuğu şimdi anasız otel odaların da nasıl eylerim? Hadi deyekki avradı getirdik. Bu kezde oradaki işler yüz üstü kalacak.

— Peki bunları doktora anlatsaydın.

— Anlatmaz olur muyum hiç. Ama ne fayda. "Senin gibi binlercesi var." deyip çıktı içinden.

Acep bir yol, daha büyük doktorlara çıksak, hal, keyfiyet bu desek bir fayda umulurmu ki, ola.

— Bilememki, bir dene istersen.

Alacağı sonuç açtı köy

dır deyip umuğunu kıramazdım. Ve o sıra köylü yurttaş, kucağında çocuğu olmak üzere taze umutlarla ikinci katın merdivenlerini tırmanıyordu. Bu günkü mevcut düzenin aksayan bir yanı da toplumda özel bir önemi olan sağlık hizmetleridir. Bu aksayan sağlık hizmetlerinden de en zararlı gene ülkemizin işçi ve köylüleri çekmektedir. Öte yanda özel muayenehaneler ve gene özel hastahaneler ateş pahasına olup, zengin ve varlıklı kimselere mahsustur.

Ne de olanaklara...
Mahmut ÇİTLİ

"Anam! Anam nerde benim?"

ALİBEYKÖY'DE BEDAVA TEDAVİ

Türk Demir Döküm fabrikasında direniş ve ondan sonraki günlerde işçi ve devrimci aydınların yakınlaşması ve birlikte çalışmaları olumlu neticeler vermektedir. Halkımızın her alanda hızı gibi yanında biten devrimci aydınlar, Alibeyköy Kültür Derneğinin çalışkan yöneticileri ile işbirliği yaparak her hafta cumartesi öğleden sonra akşam saatlerine kadar bedava olarak sağlık hizmetlerini sağlamışlardır.

Gecekondu bölgesi olan bu bölgede Türk Demir Döküm, Rabak ve diğer fabrikaların işçileri oturmaktadır. Direniş anlarında ve fabrika önlerinde İŞÇİ-KÖYLÜ satarken gördükleri devrimci dostlarını bu sağlık hizmetinde de görünce, kimlerin gerçekten (Devamı Sa. 4 Sü. 7 de)

Aradaşımız bir çocuğu muayene ediyor.

Köye girmek isteyenlere kurşun yağdırılıyor

Başlamış Köyü çevrildi

Yüzyıllardan bu yana aman verilmemiş, göz açtırılmamış, sahip çıkılmamış Anadolu köylüsünün çilesi sürüp gidiyor...

Başlamış Köyü, Konya ilinin Höyük nahiyesine bağlıdır. 800 nüfuslu köy, bugün jandarmanın ve silâhlanmış nahiyelelerin kuşatması altındadır. 16 Eylül akşamından başlanarak köy kurşun yağmuruna tutulmaktadır. Allelelelin durumlarından, sağlıklarından haber almak için kuşatmayı yarmaya ve köye girmeğe çalışan köylüler sopa yemiş, uzaktan ancak silâh seslerini duyabilmişlerdir.

Köyden olayların başladığı gün çıkan ve Ankara'da bulunan kişiler, dağdan hayırdan dolaşarak gülelikle kaçtıklarını, yoksa jandarmanın kendilerini de alıp götürceklerini söylemişlerdir. Bu heyetin Ankara'da kapı kapı dolaşmalarına rağmen, yardım istegine bütün resmi makamlar kapılarını kapamışlardır. Köylüler bundan bir ay önce Faruk Sükan'a vaziyeti anlatmışlar, çatışma çıkabileceğinden yakınmışlar fakat Sükan, "Adalet yerini bulur." diyip başka laf et-

memiştir. Bir CHP'li Konya senatörü ise: "Siz köylüler hep yalan söylersiniz." demiştir. Şimdi Başlamış köylüleri, basından ve gençlikten yardım beklemekte, köyde olup bitenlerden korkmaktadır.

Ankara'da bulunan Başlamış köylüleri politikacılara inanmadıklarını ve bu yüzden geçen seçimlerde oy kullanmadıklarını söylüyorlar. Köy ihtiyarlar heyeti üyesi Musa Ünsal durumu şöyle anlatıyor: "Bizim köyümüz kıraç fakir bir köydür. Her şeyimiz kol kalınlığında akan suyumuza bağlıdır. Oysa Höyük nahiyesinin suyu boldur. Üstelik köylümüzden 12 kilometre uzaklıktadır. Gel gör ki, Höyük'ün AP'li belediye başkanı, Konya vali muavini Tütüneoğlu ile birlik olup bu suyu nahiye götürmek ister. Malımız, canımız, her şeyimiz bu suya bağlıdır bizim. Su elden giderse köy de dağılır. İstedikleri de budur zaten. Belediye başkanı: "Burayı mutlaka alacağım, sizi de edip kovacak, buraları arpa tarlası yapacağım, karşı geleni en ufak bir işte ikeri tiktiracağım." der dururdu. İşte bugün Valinin

de ilden ayrılması üzerine aradığı fırsatı yakaladı. Faruk Sükan, Mekki Keskin, Mehmet Varışlı, Kemal Ataman bunların hepsi Höyükten yanadır. Bu yüzden Konya'dan gelen mühendislere aleyhimize rapor çıkarttılar. Köy İşleri Bakanlığının yolladığı tarafsız mühendislerin lehimize verdikleri rapor da YSE'de kaybolmuş. Köy İşleri Genel Müdürlüğünde yüzümüze karşı: "Evet raporunuz değiştirildi, sizde o kadar milletvekili ile gelin suyu size verelim." dediler. Danıştaya başvurduk bir haftaya kadar karar belli olacak, fakat biz karar beklerken vali muavini 70 jandarma ve 6 ge-dikli ile birlikte 400 amele yolladı. Kol kalınlığında teye götürmek için bunlar kazıya başladılar. Köyden hoca da dahil beş kişiyi alıp rehlin diye Höyük'e götürdüler. Bu nasıl adalettir, bu kimin hükümetidir? Ne yaparlarsa yapsınlar bizim kararımız karardır, can verecek fakat suyu vermiyeceğiz." Haber aldığımız göre, suyun köyden nahiye nakli işi idareye 1,5 milyon liraya mal olacaktır.

— Neyine gerekki be a-

İŞÇİ-KÖYLÜ

GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Teknik Yönetim : Ahmet Say * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - İSTANBUL Telefon : 27 39 61 * Ankara Bürosu : Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Baskı : Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi : yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta. 30 lira * İlan : Santim 20 lira * Yayın İlanları indirimlidir.

Tarsus'ta yirmibin köylü

(Baştarafı 1. sayfada)
Kargılı köyünden Muhittin ve Yaşar Marmara'yı, aynı köyden devrimci din adamı Kâzım Kuyucu kardeşlerimizi tutukladılar. Frengü-
Hüs'ten Talat Kara kardeşimiz de tutuklular arasındaydı. Fakat bu olay müca-
deleyi daha da keskinleştirdi. Köylüler, pazartesi günü daha kalabalık, daha güçlü olarak toplanmaya and içtiler. Birkaç köyün başlattığı harekete bu defa Alifakı, Balıca, Reşadiye, Tiznik, Kargılı, Yüksek, Kefeli, Frengülüs, Gerdan, Kamberhöyüğü, Tekir, Tekeliören, Yenice, Camilimanda, Özlüce, Hacıbozan, Nemiroğlu, Yunusoğlu, Çıldırım, Karsavuran köyleri de katıldılar. Hareketi önlemek için idareciler çok uğraştılar. Hiç bir kuvvet bu müca-
deleden köylüleri vaz geçiremezdi. Pazartesi günü sabah saat 8 den itibaren köylüler traktörlerle konvoy halinde Tarsus'a doğru yola çıktılar. 103 traktörler konvoy şehir'e girerken trafik tıkanı. Her traktörde en az birkaç pankart vardı. Bu pankartlar köylülerin ne kadar ezildiğini, buna rağmen ne kadar bilindiklerini gösteriyordu. Bazılarında şunlar yazılıydı: TEFEÇİLER MİLLET DÜŞMANIDIR - UYAN ATAM, EFENDİYDİK KÖLE ETTİLER-
BUGÜNÜN KÖLESİ KURACAĞIMIZ DÜZENİN EFENDİSİ.

Onbinlerce kişilik kalabalık Ata'nın anıtı önünde bir dakikalık saygı duruşunda

kadın konuşmacı Kimya ÇELİK, 59 yaşının 50 yılını tarlada geçirdiğini ama yinede aç olduğunu, 11 çocu-
v.s. ihtiyaçlarını karşıyamadığını anlattı. Fransız gavuruyla savaştığında Allahın kendilerine kuvvet verdiğini şimdiye gözünü açan, uyanan köylülerin, tefeci, faizci gavurlarla yapacakları savaşta Allahın kendilerini yanlarında olduğundan emin olduğunu söyledi. Bu konuşmayla coşan köylüler: KAHROLSUN TEFEÇİLER YAŞASIN EMEKÇİLER - İŞÇİ KÖYLÜ ELELE, TEFEÇİLER HERGELE - YAŞASIN KÖYLÜLERİN DEMOKRASİ MÜCADELESİ - ATA BİNİMİZ EŞEKLER MİLLET SİZDEN NE BEKLER - SÜLEYMAN BAŞVEKİL İŞÇİ KÖYLÜ AÇ SEFİL, diye tezahürat yaptılar. Çiçekli Köyünden Mehmet KOÇAK, tok idarecilerin aç köylünün halinden anlamadığını, böyle giderse faizcilerin; ellerindeki bütün tarlaları borçlandırma yolu ile alacaklarını, söyledi.

Ali Şahin Anayasanın çiftçi ve köylülerle ilgili maddelerini okudu ve bunlar yapılmamıştır, öyleyse kanuna aykırı davranılmıştır, dedi.

Konuşmalardan sonra tekrar traktörlere binildi, Beydeğirmeni'ne gelindi. Traktörlerle yollar kapatıldı. Köylüler, Başbakan, Tarım, Ticaret Bakanlarından biri gelmeden yollar açılmayacağını söylediler. Te-
laşlanan Emniyet Amir

makamla bir köylü vatan-
daş arasında şu konuşma geçti:

Kaymakam — Ama dertlerin çözüm yolu bu değil, herşey usulünce olur.

Köylü — Dert hallolur diyorsunuz, ama yıllardır ne pamuğa zam geldi, ne iyi kalite ilaç gördük, ne gerçek fiatına karaborsasız ilaç aldık, ne de partililik tefecilik çözümlendi. Artık milletvekiline de idareciye de güvenimiz kalmadı. Bütün milletvekilleri bütün partiler sadece seçim zamanı bizim partimiz ve bizim milletvekimiz görünüyorlar. Geri kalan zamanlarda hep ağaların beylerin tefecilerin vekili oluyorlar. İşte onun için size itimadımız kalmadı. Biz yeni bir devreye girdik. Kendi kendimizi halledeceğiz. Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz.

Kaymakam — Tamam kabul, ama siz faizci diyorsunuz, tefeci diyorsunuz kabahat sizde. O adamcağızlar sizleri illâ borç alını diye zorlamıyor ki. Siz giçip istiyorsunuz.

Köylü: — Biz bu lafları çok dinledik. Bu hikâyeleri duya duya başımız ağrıdı.

Ziraat Bankası krediyi tefeciye versin, bütün vekilleri idareciler zenginden faizciden soyguncudan yana olsun, sen gel burda bana masal anlat. Senide biliyoruz.

Bu arada kalabalıktan bir köylü: "Sende onların açamışın seni de Emniyet A-

Tek Kurtuluş yolu

(Baştarafı 1. sayfada)

Gençlerin bağımsızlık ve demokrasi için direnmelerini seçim hesapları içinde reddediyorlar. Üstelik de işbirlikçiler ve toprak ağaları partilere egemen oluyorlar.

İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesi hiçbir siyasi partiye bağlı değildir. Gazetemiz, sadece, işçilerin, emekçi köylülerin, gençlerin, ve bütün yurtseverlerin bağımsız bir organıdır. İşçi - Köylü hangi partiden olursa olsun milli demokratik hedeflerimizi savunan herkesi dost görür.

Toprak reformunun yapılması, tefeciliğin kökünün kurutulması, aracılığa son verilmesi, adil kredi sağlanması, işçilerin ve köylülerin insanca yaşayabilmesi için mücadele eder. Gerçek demokratik özgürlükleri savunur.

Bağımsızlığımıza gölge düşüren Nato'ya ve ikil anlaşmalara karşıdır. Ordumuzun tamamen kendi araçlarımızla donatılması için milli harp sanayini amaçlar.

Bugün bu ilkeleri programına almış en yakın parti TIP'tir. Ancak bu parti de emekçilerin gerçek partisi değildir. Emekçilerin gerçek partisinde toprak ağalarına, sarı sendikacılara yer yoktur. Emekçinin gerçek partisi "suyun başına emekçiler geçecek", derken ağaları geçirmez. Bütün milli sınıf ve tabakaları milli demokratik cepheye çağırır.

İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi, işçilerin ve emekçi köylülerin gerçek örgütünü kuruluması için mücadele eder. Bunun yanında, halkımızın kurtuluşunu MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM de görür. Bu hedefe varabilmek için de, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi köylülerin, küçük esnaf ve zanaatkarların, asker - sivil aydınların ve milli sanayicilerin milli demokratik cepheye birliği için çalışır.

Hedefimiz TAM BAĞIMSIZ GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE'dir. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı sömüren yabancı sermayenin egemenliğine son verilmesi için, ithalat ve ihracatın millileştirilmesini amaçlar. Montaj yoluyla sömürüye son vermek ve milli sanayi için mücadele eder.

Elbistan köylüleri

(Baştarafı 1. sayfada)
si bütün köylerde dağıtıldı. Konuşmacılardan hepsi işçi ve köylü idi. Konuşmacılardan yağlıboya işçisi Cengiz Yılmaz .Ben günde 5 lira kazanan kasabalı işçiyim. Ailemle birlikte ölmek için çabalyoruz. Hastalandığımızda hastahane kapılarından kovuluyoruz. Paramızı ve canımızı AP. li patronlar alıyor, diyerek AP.

Sosyalist aday

(Baştarafı 1. sayfada)
getirdi. Demek ki bu Aybar emekçilere inanmıyor. Biz emekçileri gözetmiyor. Arkadaşlarımızın ısrarları üzerine, Aydın köylüsünün sesini duyurmak için bağımsız olarak adaylığımı koy-

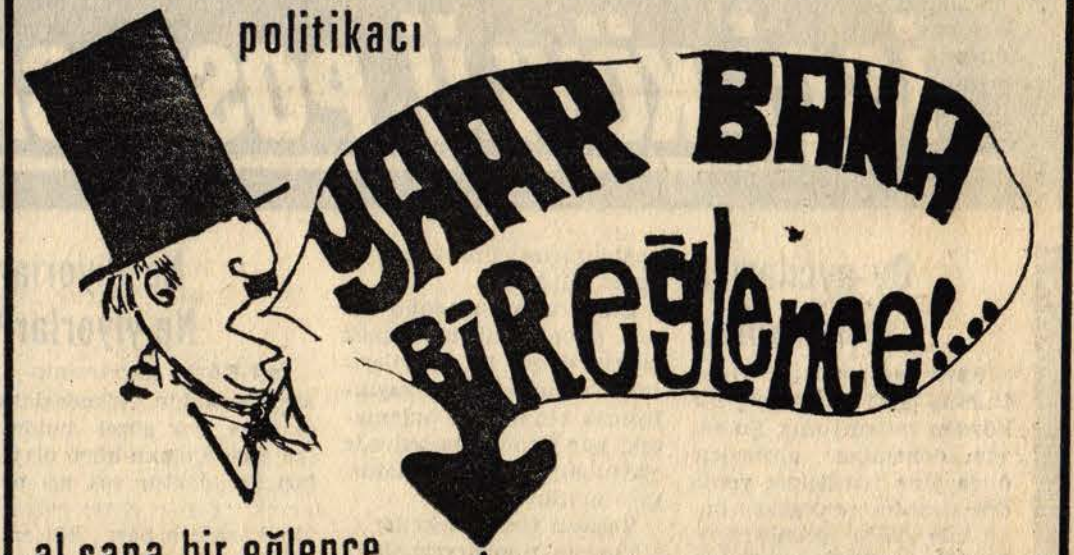
iktidarına şiddetle çattı. Konuşmacılardan en fazla etki uyandıran Nurhak Nahiyesinden HalilGüneş oldu. Halil Güneş, konuşmacı sonunda okuduğu ANAYASAM şirini işçi ve köylüler çok alkışladı.

Ben imamım şehir köyü tanımam Çarpışmış beraber şehit-tir babam Çobanım sırtımda yoktur abam

Eşitlik isterim duy Anayasam Kurn ekmeğim günlük a-
ziğim olur

Sesleniyorum sana duy beni nolur Allahın kulundan ağa mı olur

Eşitlik isterim duy Anayasam Kurn ekmeğim günlük a-
ziğim olur

al sana bir eğlence

SEÇİM EĞLENCELERİ

Kahramanlar Resmigeçidi

MORRISON SÜLÜ

Bu Sülü başka Sülü
Gâvürköy'ün mor gülü
KIRAT'ın çayırında
Amerikan bülbülü

ŞERBETÇİ FEYZİOĞLU

Vay GOÇ'um, vay TURHAN'ım
Nabza şerbet verenim
Koyunların sırtında
Boynuzdan taht kuranım

BAŞBUĞ

Geriye marş! sağ, sağ, sağ!...
Bin ustura, bir ton yağ
İşçi, köylü düşmanı
Zenginle kuruluyor bağ

YUSUF AZİZ DEĞİL OĞLU

Arkasında DEMOKRAT
Murat vermedi KIRAT
Bıraksa bu sanatı
Amma nerde o surat

BÖLÜKBAŞI

Aşıktı sabır olmaz
Şehide kabir olmaz
Bir ebedi muhalif
Bölüğü tabur olmaz

ON ÜÇÜNCÜ İMAM HÜSEN BALAN

Huu! canlar, huuu! dedeler
Devreylesin badeler
Mest ola ki şaşkınlık
Bizi mebus edeler

BÜLENT HACEVAT

Orta Solun kaptanı
Glyme Amerikan kaftanı
Uyma paşa sözüne
Halk yolun iyi tanı

LORD AYBAR

Kazık gibi başı var
Pirincinde taşı var
Bir «nasırlı el» sıkırsa
Eli bir hafta sızlar

Yarımca Seramik'te

(Baştarafı 1. sayfada)
lirtmişlerdir.

Yarımca seramiğinin yü-
rekli kadın işçileri de dire-
nişe büyük bir moral güç

miştir. Konuşma yer yer alkışlarla kesiliyor, herkes bağırıyordu. "Bağımsız Türkiye."

Seramik kadın işçileri

eskiniden farklı olarak halkımızın MİLLİ kurtuluş mücadelesinin gerçek sahipleri olduklarını ortaya koymuşlardır.

bulunduktan sonra hepsi de köylü olan konuşmacılar dertlerini dile getirdiler. Kargılı köyünden Nadi SÖN MEZ yaptığı konuşmada, «son 4 yıl içinde yiyecek giyecek maddelerine ve daha da önemlisi tarım araçlarında, ilaçlarda % 500 artışa karşılık pamuk fiyatlarının yerinde saymasının bir mitingi zorunlu kıldığını» belirtti.

İkinci konuşmacı Bağlarbaşı köyünden Ziya DO-KUZOĞLU, «fiatlarda artış olmazsa traktörlerle Ankaraya yürüneceğini, o da olmazsa faizciye tefeciye % 40 - % 60 faizli borçlarını ödemek için köylerin haciz memurlarına kapatılacağını» idarecilerine hatırlattı. Yine Bağlarbaşı köyünden

Hayrettin ERGÜNAY ve Kaymakam TEKİN ARIG olay yerine geldiler. Hemen yolun açılmasını yoksa Ada nadan getirilen toplum polisi ve jandarmalarla zorla yolun açtırılacağını söyleyince köylüler, «elinizden geleni geri komayın, açlıktan öleceğimize sizlerle vuruşarak ölüyoruz daha iyi» dediler. Kapanmış olan yolda bekleyen Akdağ ARMAĞAN isimli bir tanker sürücüsü «kendilerini Vehbi KOÇ'un, köylüleri de faizcilerin sömürdüğünü» belirtti. Diğer bir sürücü nasıl lastikler bozuk çıkıyor bir ayda patlayıp bozuluyor sa tarım araç ve ilaçlarının bozuk çıktığını, köylülerle çertlerinin ortak olduğunu söyledi. Bu arada kay-

mirini de geçen sene gördük, geçen sene bizim yürüyüşümüzü zorla siz engellediniz mi?» diye bağırdı. Kaymakam köpürdü: «Sizin yolu kapatmanız kanunu aşar, kesin sesinizi, yoksa hepimiz karakollarda, hapishanelerde sürünürsünüz.» dedi. Başka bir köylü, «Bizim Atamız sustu, dedemiz sustu, babamız sustu ama biz susmayacağız! Ta ki hakkımızı alana kadar! Başbakan gelmeden hiçbir yere kıpırdamayacağız. Başbakanın işi gücü yokta kalkıp Ankaradan buraya mı gelsin.

Köylü: — Neden gelemez? Kurdele kesmeye gelir, birkaç hafta sonra oy dilemeye de gelir, niye şimdi gelmiyor? Yoksa köylüden korkuyor mu? Yoksa Kıbrıs meselesinde olduğu gibi ille Amerika'dan izin alması mı lazım?

Bunun üzerine Kaymakam sustu geri çekildi, toplum polislerini köylülerin üzerine saldırtmak istedi. Fakat bu sırada olay yerine gelen ordu ilgilileri ve askerler araya girerek toplum polisini püskürttüler. Polisler kamyonlarına apar topar bindiler.

Köylüler, «yaşasın Gerçek Türkiye Ordusu» diyecek yolu açtılar. Bir hafta mühlet verdiler, o zamanda ilaç karaborsası önlenmez, kaliteli ilaç bulunmaz, pamuk fiatları gerçek değerini bulmazsa Ankaraya yürüyüş yapılmasına, o da olmazsa hiçbir borç ödenmemesine karar verdiler. Davul zurnalarla köylülerine döndüler.

lar H. Kaya, Aydın'da köy köy dolaşarak gazetemizi satmaktadır. Söylediğine göre, bu işi mebus olduktan sonra da devam ettirecektir. Aydın'lı emekçi vatandaşlar, H. Kaya için büyük bir miting tertip etmişlerdir. Aydın köylerinin haklarını savunan H. Kaya, bu mitingte gövde gösterisi yapacaktır.

İşçi, köylü, gençlere

(Başarafa 1. sayfada) dur'da, Çorum'da, Kastamonu'da köylüler çaresiz kaldık ne edelim diyorlar.

İstanbul'da işçiler Amerikan ortağı patronların zulmünü yaptığını haykırıyor. Amerikan avucuna bakan bir millet hür olamaz. O memlekette demokrasi olmaz diyorlar.

DUR DEMELİ İşçiler, köylüler, gençler ile asker ve sivil bütün münevverler sahte demokrasiyi yutmadıklarını belirtiyorlar. Bu gidişe dur demeli! Politikacılar hesap sorulmalı. Bütün partilerin adamları sorguya çekilmeli. İsteklerimiz onların yüzüne söylenmeli. Amerikan emperyalizminden milletimizi nasıl kurtaracaksınız demeli. Toprak reformunu ne zaman yapacaksınız demeli. Politikacılar terletilmeli.

Biz umudumuzu kaybetmedik. Umut bizdedir. İsteklerimizi biz gerçekleştireceğiz. Yaşasın işçiler ve köylüler! Yaşasın gençler! Yaşasın ordumuz!

Çobanım diye beni dağa salmışlar Üç beş kişi koca köyü almışlar Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam Hasta ağır yatar doktor bulunmaz Kış gelince köy kapanır yol olmaz Halil feryat eder kimseler duymaz Eşitlik isterim duy Anayasam duy Anayasam Emekçi şoför Reşat Entemiz de okuduğu şirde şöyle haykırdı: Ölü toprağı serpilmiş kazamın yüzüne Zengin zengininkini bakar kahvelerde kulüplerde gözüne Hiç kimse inanmaz fukaranın sözüne Hastaneniz cerrahınız yoktur Elbistan Şoför, Emeginin değerini alamadığını ve hastaların keyfi olarak doktorsuzluk, ilaçsızlık ve parasızlıktan öldüğünü fakat AP. İktidarının kulaklarını tıkadığı ilâve etti.

Daha sonra mitingçiler: «Al Sağlık Bakanını koy çuvala Salla salla vur duvara» diye bağırarak miting yürüyüşüne sonuçlandırdılar.

Hademeler (Başarafa 1. sayfada) ve haksız olarak sekiz saatte fazla çalıştırılmaktadırlar. Bu durumlarını Başbakanlığa bildirmişler, haksız ve kanunsuz olan uygulamanın durdurulmasını istemişlerdir.

Mitinge civar illerden gelen işçiler, devrimci gençler ve yurtsever aydınlar katıldılar. Dövizlerde şu sloganlar okunmaktaydı: İŞÇİ KÖYLÜ DEMOKRATİK MÜCADELEDE OMUZ OMUZ YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM İŞÇİDEN EMEK PATRON-DAN YEMEK BAĞIMSIZ TÜRKİYE KAHROLSUN AMERİKAN TİPİ SARI SENDİKALAR İŞÇİ - KÖYLÜ - GENÇLİK ORDU OMUZ OMUZ

Yol boyunca işçiler bu sloganı bağırdılar. Miting saat 15,30'da başladı. 5.000 kişinin izlediği mitingte 15 işçi konuştu. İlk sözü alan seramik fabrikası işçileri baştemsilcisi Hasan Çevik «Biz seramik işçileri olarak yasal hakların iş yerlerinde uygulanmasını istiyoruz. İş güvenliği istiyoruz. Aşgari ücretleri istiyoruz, de-

olarak katılmışlar ve gayet kararlı olduklarını günlerce açık araziye oturarak dostta, düşmana anlatmışlardır. Yarımcı seramik işçileri isteklerini şu maddeler halinde sıraladılar.

1 — İşten haksız yere atılan iş yeri baş temsilcisi Hasan Çevik derhal işe alınmalıdır.

2 — İş yerinde uygulanmayan aşgari ücretler uygulanmalıdır. (Bilindiği gibi Kocaeli bölgesinde aşgari ücretler 225 kuruş olarak tespit edilmişti, bu iş yerinde kadınlara 175, erkeklerle 195 kuruş ödenmektedir.)

3 — Vasıta temininin gerçekleşmesi şarttır. (İşçiler her gün tıklım tıklım otobüslerle 2,5, 3 lira ödeyerek İzmir ve civarından gelmektedirler. Trenle seyahat edenler için ise yemek yeme imkânı tren saatleri ile çakıştığı için olmamaktadır.)

4 — İş güvenliğinin temini şarttır.

5 — İşçiler genel başkanlığını AP H Hasan Türkay'ın yaptığı Çimse-İş sendikasına istemekte ve Serçip-İş sendikasına girmek istemektedirler.

İşçiler bu maddeler halinde sıraladıkları isteklerini ve haklı direnişlerini yurt sever halkımıza duyurmak için 17 Eylül çarşamba günü bir yürüyüş ve miting düzenlemişlerdir.

Muayene sırasında devrimci, enerjik doktorlarımızla röportaj yapmak için muayene odasına girdiğimizde, harıl harıl işçi dostlarımızla ilgilenen doktor kardeşlerimizle birlikte kendini İŞÇİ-KÖYLÜ davasına adanmış ve bu eylemde de hemşire olarak yerini alan Cemile Çerçel arkadaşları bulduk.

Cemile Çerçel, «Bu çevrenin işçileri fabrika kapılarından, direnişlerden bizleri iyi tanırlar. Biz de onları iyi tanırız. İlk olarak Demir Dökümün yiğit işçilerine polis saldırısı sırasında yaralanan yiğit işçileri muayene için açtığımız kampanyayı, devrimci doktor arkadaşlarımızın da arzularıyla gelenek haline getirdik. İşçiler de bizler de çok memnunuz, dedi.

Miting daha sonra «dağ başını duman almış, bağımsız Türkiye, Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, sedaları arasında dağıldı.

Pazar günü İstanbul Demir Döküm, İstanbul Rabak işçileri ile devrimci gençler, 4 otobüs ile direnç Yarımca seramik ve İzmit Rabak işçilerini ziyaret ettiler. Halk ozanı Aşık Nesimi'de işçilerin bu mutlu gününe sazi ve sözünü katıldı.

İşveren tarafından 100 kadar firın işçisi için tutulan vasıta fabrikaya sokulmuyarak, camları kırılıncaya; jandarma 4 işçiyi nezarete almıştı. İki işçinin serbest bırakılmasına rağmen diğer iki işçi, halen içerdedir. Ayrıca devrimci bir üniversiteli genç de tutulmuştur.

Seramik işçilerinin direnişi devam etmektedir. Tüm fabrikaların işçileri bu direnişi desteklemektedir. İşçilerin birliğine evet, bölünmeye hayır, sloganı gerçekleştirilmekte ve tüm işçiler bir birlik altında hareket edip birleşmektedirler.

Ana tâmir (Başarafa 1. sayfada) mankinden fazla bir ilgiyle satın alıyordu. O sıraça beş on tane işçi düşmanı üzerimize gelerek gazete satırmamak istediler. Bu gerici güruh, elimizdeki gazeteleri yırtmaya kalkıştıklarından, aramızda kavgaya çıktı. Derken yaşınca bir işçi öne atıldı ve «bu gazete bizim gazetemizdir, burada satılacaktır, buna kimse mâni olamaz» diye bağırdı. Gericiler saldırmaya devam edince kavgaya büyüdü. Kendilerini kuvvetli sananlar ve zorbalıkla işçilerin uyanmasını engellemek isteyenler işçilerden ve orada bulunan genç devrimci arkadaşlardan bir güzel dayak yediler.

Bu kavgadan bir gün sonra, işçi düşmanları onar kişilik gruplar halinde silahlı olarak fabrikadaki devrimci işçi önderlerinin evlerini basmak istedi. Bunun fabrikada duyulması üzerine gene kavgaya çıktı ve gericiler bir daha dayak yediler»

Alibeyköy köyünde (Başarafa 2. Sayfada) kendileri için çalıştıklarını kimlerin ise sadece nutuk attıklarını çok daha iyi anlamaktadırlar. Alibeyköy Kültür Derneği ve İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesinin halkımıza açtığı bu hizmet dolayısıyla dernek önu muayene günleri işçi aileleri ile hınca hınç dolmaktadır. Muayene sırasında devrimci, enerjik doktorlarımızla röportaj yapmak için muayene odasına girdiğimizde, harıl harıl işçi dostlarımızla ilgilenen doktor kardeşlerimizle birlikte kendini İŞÇİ-KÖYLÜ davasına adanmış ve bu eylemde de hemşire olarak yerini alan Cemile Çerçel arkadaşları bulduk.

İşçi Köylü dâvası uğruna

(Başarafa 1. sayfada)

polisinin çatışmadan sonra olay yerine gelmesi, binadan ateş edenleri serbest bırakıp onların yerine öğrencileri yakalaması, halkın tepkilerine yol açmıştır.

Bu olaydan beş gün sonra İstanbul Üniversitesinde düzenlenen Mehmet Cantekin'i anma toplantısında polislerin Üniversite özerkliğini çiğneyerek yaptıkları bir saldırı sonuçsuz kalmıştır. Tesadüfen İstanbul'da bulunan Orta Doğu Teknik Üniversitesinin devrimci öğrencilerinden Taylan Özgür, otobüs durduğuna geldiğinde sivil polislerin saldırısına uğramıştır. Bir tuzağa düştüğünü anlayan kardeşimiz oradan kaçmak isteyince, sivil polislerden biri halkın gözleri önünde tabancasını çekerek iki metre mesafedeki kardeşimizi arkadan vurmuştur. Olay, orada bulunan halkın şiddetli tepkisine yol açtığından, polisler kaçmışlardır.

Orada bulunanlar tarafından hastaneye kaldırılan Taylan Özgür, aldığı yaranın ağırlığı sebebiyle ölmüştür.

Bu olaylar üzerine iktidarın emrindeki haber ajansları ve gerici basın, halkı yanıltan bir propaganda kampanyasına girişerek işi örtbas etmeğe kalkmışlardır.

Mehmet Cantekin'in ölümünün sebebi, öğrenciler arasındaki bir kavgadır. İflâsın eşğine varmış özel okul patronunun kiralık kaatillerinin cinayettir. Gençler olayın içinden bu bilgiyi bütün basına açıklıyorlar.

Taylan Özgür'ün ölümü ise, polisle öğrenci çatışması değildir. Polis öğrenci avına çıkmıştır. Silâhsız olan gence ateş etmiştir.

Bugün elini kana bulamaktan çekinmeyenler, bunun hesabını ergeç ödeyeceklerdir. Devrimci gençlere, işçilere ve köylülere yapılan bu zulmün cevabı verilecektir.

Hiçbirsey, Amerikan emperyalizminin yurttan kovulmasını engelleyemeyecektir. Onların, işbirlikçilerinin ve toprak ağalarının düzeni ergeç yıkılacaktır.

İşçiler, köylüler ve bütün yurtseverler! Bu yedinci şehidimizdir. Başınız sağolsun!

AYDINLIK

sosyalist dergi

2. Cilt Çıkıyor

Milli Demokratik Devrimi Savunan Aylık Sosyalist Dergi

Abone : Yıllık 50, altı aylık 25 lira. Adres: P. K. 100 Cebeci — Ankara